

[Harald Petersen.]

melse med nogen inden for Regeringen, at han har haft Behov at drage Konsekvenser af nogen Art deraf — ellers er der jo ikke Spor af Mening i den Optræden, Ministeren har udvist.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det er lidt vanskeligt at diskutere med det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, som jo slet ikke kender til Sagen, og som udtaler sig med en Sagskundskab, han slet ikke har.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg har overfaldet Udenrigsministeren med Skældsord, vil jeg anbefale ham at studere min Tale, hvad Skældsord angaar, og bagefter den højtærede Udenrigsministers Tale, saa vil han se en himmelvid Forskel, nemlig overvældende Skældsord i den sidste og ingen i den første, det skulde da være „Dobbeltspil“.

Det ærede Medlem kender aabenbart heller ikke „Social-Demokraten“s Referat af Ministerens Udtalelser, idet han siger, at det eneste, Ministeren har sagt, er, at det var ikke det Udkast, han havde forelagt. Det er jo slet ikke det, det drejer sig om. Det er selvfølgelig en Oplysning, som efter min Opfattelse — og Udenrigsministeren holder jo ogsaa stærkt paa, at man ikke maa referere fra fortrolige Møder — er uberettiget, men det er nu sket, og saa har jeg tilladt mig at videreføre det: at dette Udkast blev behandlet og ændret paa mangfoldige Punkter med Udenrigsministerens Medvirken og Vejledning og til sidst Tilslutning. Men Ministeren siger ikke alene til „Social-Demokraten“, at det ikke var det oprindelige Udkast, men han siger, at efter forskellige stærke Ønsker fra andre Ministres Side gik han med til at tage det med over i Det udenrigspolitiske Nævn, og dér blev det forkastet, bragt i en Form, som han kunde tiltræde. Se, deri ligger det urigtige: at det skulde være enkelte Ministres Ønske, som han bragte over i Det udenrigspolitiske Nævn. Dernæst aabenbarer han, at allerede paa det Tidspunkt, da han fik den Opgave at bringe Ministeriets Forslag til Gennemførelse i Det udenrigspolitiske Nævn, var han af den Opfattelse, at hans Arbejde bestod i at undergrave og ændre det, som det var hans Opgave at faa gennemført. Det er det, jeg har betegnet som Dobbeltspil, og jeg tror ikke, det kan

betegnes med noget andet Ord, naar det skal betegnes rigtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at det, der er afgørende, er jo dog Sagen. Det kan vel ikke være det ærede Medlems Mening, at det er de fortrolige Samtaler, man nu refererer, der er det afgørende. Det maa dog være Sagens Sammenhæng, Sagen, som den foreligger efter de officielle Dokumenter; dem kender jeg, og derfor tillader jeg mig ogsaa at diskutere dem. Det, det ærede Medlem nu henviser til, er, at Udenrigsministeren ikke alene meddelte, at det ikke var hans første Udkast, der blev Forhandlingsgrundlag for 19. Oktober-Noten, men at han var saa formastelig at føje til, at det var efter forskellige Ministres Ønske. Det kan da ikke være en Indiskretion, der kan være særlig generende, for naar hans første Udkast er hans egen Opfattelse, og det maa det være, naar han laver det som sit første Udkast, saa skal der dog noget til at ændre dette Udkast, og da det er en Sag, der har foreligget til Behandling i Ministeriet, maa der altsaa have været Kolleger, der har foranlediget, at Udkastet er blevet ændret. Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kalder det en Insinuation, der har givet ham Anledning til at bede om Forladelse, fordi han har gjort den højtærede Udenrigsminister til Minister, saa synes jeg egentlig, at der er en mærkelig Afstand mellem Sagens Udgangspunkt og det ærede Medlems Konklusion.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem skal aabenbart drives frem fra det ene Punkt til det andet. Se, det er jo ikke sikkert, at man, fordi man forelægger et Udkast og dette bliver forhandlet, saa ikke selv kan opdagte, at der er visse Ting, som kunde være anderledes. Deri ligger aldeles ikke, at der er paatvunget Udenrigsministeren noget som helst her.

Jeg har sagt — og det, jeg siger, det ærede Medlem ikke kender noget til, er, hvad der er foregaaet i Ministeriet —, at der blev forhandlet, og at der blev foretaget en Rettelse, og at vi blev enige om